

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 31 (1920)

Trešdien, 1957. g. 13. martā

13. gads

Katru dienu izmantot augšnes auglības vairošanai

Marta saulē gaist sniegs, pavisam tuvu jau pavasaris. Un, lūk, nav tālu laiks, kad tirumos izies sējmašīnas, sāksies cīņa par ražām. Tagad, kamēr vēl pastāv ziemas ceļš, jādara viss iespējamais, lai kolchozu laukiem dotu bagātīgu mēslojumu.

Lieki teikt, ka pat vislabākajos termiņos veikta sēja nepietiekami mēslotā augsnē var izrādīties maznozīmīga augstu ražu izaudzēšanā. Tāpēc daudzos rajona kolchozos, pastāvot ziemas ceļam, izmanto katru dienu, lai padarītu kolchozu druvas auglīgākas. Organisko mēslojumu ved gan ar traktoriem, gan zirgiem.

Kuldīgas MTS zonas kolchozos vien strādā ap 30 kūpurķēžu traktoru. MTS ar tehniku izvedusi turpat 16 tūkstoš tonnu kūdras, kaļķu un cita organiskā mēslojuma. Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā traktorists b. Rozenbergs ar traktoru DT-54 dienā izved 95 tonnas kūdras. Liels daudzums mēslojuma pēdējās dienās izvests kolchozos „Sarkanā zvaigzne”, „Jaunā gvarde”, „Imanta” un citos. Lūk, tā vajadzētu strādāt visos kolchozos.

Diemžēl, visur nav vajadzīgās rosmes mēslojuma izvešanā. Maz augšnes auglības vairošanā darīts kolchozā „Leņina ceļš”. Šeit izvests mazāk kā trešā daļa no daudzuma, kas paredzēts izvest līdz sējas laikam. Kolchoza priekšsēdētājs b. Bekmanis un partijas pirmorganizācijas sekretars b. Rozentals neuztraucās, ka līdz 1. martam bija izvests tikko 25 tonnas mēslojuma! Un, lūk, nokļuva atpalcējos. Arī pašreiz samierināties, ka strādā traktors un 10—15 pajūgu, ir nevietā.

Kaut gan nav nekādas garantijas, ka ziemas ceļš ilgi pastāvēs, vairākos kolchozos slikti izmanto tehniku, nesteidzas. Nereti dikā stāv traktori Leņina vārdā nosauktajā kolchozā. 11. martā trīs traktori stāvēja kolchozā „Uzvaras karogs”. Vai tās ir rūpes par mēslojuma izvešanu?

Grūti priest, ko par jaunajām ražām domā kolchoza „Socialisma ceļš” valde un agronome b. Pleiša, bet viens ir skaidrs — 260 tonnas mēslojuma ir gaužām maz, lai cerētu uz labām ražām.

Tikai pēdējās dienās kolchoza „Abava” valde atpalcējus, ka, lūk, jātaisa traktora ragavas mēslojuma vešanai. Un nav nejaušība, ka šīs neizdarības rezultātā izvests pavisam niecīgs daudzums mēslojuma.

Rajona saistības lauku darbaļaudis apņēmās iegūt caurmērā 9,8 cent graudaugu no hektara, vairāk nekā pērn no katra hektara paredzēts iegūt cukurbiešu, kartupeļu un citu kulturu ražas. Lūk, šīs saistības nedrīkstam aizmirst, par tām jācinās visos rajona kolchozos. Un ļoti svarīgs posms cīņā par saistību izpildi ir pašreiz. Tāpēc daudzie trūkumi un paviršības, kas vērojami kolchozos, nav ciešami. Diendienā ar pilnu slodzi jāizmanto traktori, iespējamais skaits zirgu. MTS darbinieki nedrīkst būt vienaldzīgi, kad traktori stāv kolchozos dikā, bet laukiem mēslojums nav izvests. Maksimāli izmantot vēl izdevīgos ceļus apstākļus mēslojuma izvešanai — tāds ir šodienas svarīgais uzdevums cīņā par ražām.

Celtniecības darbi uzsākti

Šogad lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” kolchoznieki paredzējuši uzcelt dārzkopjiem jaunu dzīvojamu māju ar diviem divstāvu dzīvokļiem, izbūvēt kūti 30—40 sivēnmātēm, 2 jaunus lopbarības uzglabāšanas šķūņus, vienu siltumnīcu.

Ar laukkopju palīdzību sagatavoti 240 m³ kokmateriālu jaunceltnēm. Tie pārvesti kolchozā un visā drīzumā sāks to apstrādi ar gateri.

Būvbrigade b. Krišmaņa vadībā jau uzsākusī cūku kūts izbūvi. Tā kā kādreiz šeit bija dziļā govju kūts, darba ir daudz. Būvbrigade 10 cilvēku sastāvā jau paveikusi lielu darbu. Izmainītas sijas, uzlikts griestu segums, pievesta zeme dziļās kūts piepildīšanai. Vēl atliek tikai veikt iekšējos izbūves darbus, tad jaunā kūti varēs nodot sivēnmāšu kopēju rīcībā.

V. Kļava

Rajona darbaļaudis balso

Vēlēšanu diena KURMĀLĒ

Kā jau katrs padomju cilvēks, tā arī Kurmāles ciema ļaudis vēlējas nobalsot pēc iespējas ātrāk. Tādēļ, cik katrs agri varēdams, tie 10. marta rītā steidzās uz vēlēšanu iecirkni.

Liekas neticami, ka jau pulksten 2 naktī vēlēšanu iecirknī ieradās 18-gadīgā Rasma Šimane no kolchoza „Traktorists”, lai pirmā nobalsotu. Pēc stundas vēlēšanu iecirknī ieradās kolchoznieks Arturs Alksnītis. Pēc maza brīža ieradās arī kolchozniece Amālija Bušmane un tad cits citam sekoja pārējie kolchoznieki. Līdz pulksten 10 rītā visi vēlētaji bija nodevuši savas balsis par izvirzītajiem kandidātiem.

Gāumīgi un mājīgi iekārtotajā vēlēšanu iecirknī ikviens vēlētais labprāt uzkavējās. Turpat līdzās ir arī klubs, kur no paša rīta skanēja jautra mūzika.

— Es balsoju par kolchoza augšupeju

Vēl agrā rīta stunda, kad pie Rumbas vēlēšanu iecirkņa piebrauc pirmās automašīnas ar vēlētajiem. Tikko izskan Kremļa kurantu sestais sitiens, vēlēšanas paziņo par atklātām, un cilvēks aiz cilvēka ieņem vietas pēc biļeteniem.

Pirmā pie urnas pieiet kolchoza „Venta” komjauniete cūkkope Anna Dzeiša. Dažādas darbus savā īsajā mūžā izmēģinājusies Anna — gan par kasieri, gan kultordzi. Tikai pagājušā gada rudenī nobrieda apņemšanās strādāt par cūkkopi. Šim darbam viņa tagad ziedo visu savu jaunības spar. Metot biļetenus urnā, Anna saka:

„Es balsoju par mūsu kolchoza augšupeju, jo ceru, ka deputāti, ko ievēlēsīm, atdos

Pēcpusdienā tur atbrauca Kuldīgas 1. vidusskolas pašdarbnieki, lai sniegtu svētku koncertu.

Kā pirmo meiteņu ansambļa izpildījumā vēlētaji noklausījās dziesmu „Uz festivālu”. Klausītāji sajūsmīnājās par dziesmām „Atpūšas dzimtā pilsetā”, „Piejūras kolchozā”, latviešu tautas dziesmu „Caur sidraba birzi gāju”, albaņu tautas dziesmu „Ziedīņš” un citām. Izteiksmīgi dzejoļi „Kolchoza meitenes stāsts” deklamēja Ināra Petroviča. Aplausus izpelnījās Lilitas Grabovskas un Alfreda Valtera izpildītā deja „Polka”. Skatnīgas un izteiksmīgas bija Aivara Beikas solo dziesmas.

Liksmi un jautri vēlēšanu dienu pavadīja kolchozu „Traktorists” un „Proletarietis” ļaudis.

R. Dzenīte

Pilsētas 2. vēlēšanu iecirknī

10. martā agrā rīta stundā tālu atmirdzēja gaišās ugunis rajona kulturas namā, kur iekārtots 2. vēlēšanu iecirknis. Agrīnie vēlētaji jau ieradusies stundu, daži pat 2 stundas pirms vēlēšanu sākuma. Gaidot, kad vērsies vēlēšanu iecirkņa durvis, vairāk nekā 50 cilvēku uzkavējās priekšelpās — rajona bibliotēkā.

Tieši pulksten sešos vēlēšanu iecirkņa komisijas priekšsēdētājs b. Ošis paziņo vēlēšanas par atklātām. Gaišajā, mājīgā un glīti iekārtotajā balsošanas telpā ienāk vēlētaji.

Pirmā nobalso Komunālo uzņēmumu kantora Veckuldiņas dārzniecības strādniece Mirdza Gebauere. Viņa bijusi čakla darbā — vēl nesen viņai izteica pateicību par labu darbu.

Tai seko Komunālo uzņēmumu kantora dārznieks Jēkabs Bitners. Tad pie vēlēšanu urnas dodas finieru fabrikas „Vulkans” strādnieks komjaunietis Ivans Krasovkins. Pirmo vēlētajū vidū ir arī 77 gadus vecā Paulīne Fibīga. Organizēti uz vēlēšanām ierodas 15 autoskolas kursanti.

Jau pirmajās 15 minūtēs bija nobalsojuši vairāk nekā 100 cilvēku.

Turpat Kulturas nama zālē no pulksten 10. sākās mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumi. Te viens pēc otra uzstājas gan Remontu un celtniecības kantora vīru ansambļi, Kulturas nama bērnu ansambļi ar tautas dejām, Tūku fabrikas dejojāji, Kuldīgas MRS sieviešu koris un citi. Vakara Kulturas nama dramatiskais kolektīvs deva brīvizrādē Simukova 3 cēlienu vadevīlu „Saulainā māja”.

A. Liepa

P. Leja

KABILES vēlēšanu iecirknī

Kabiles vēlēšanu iecirknī rosme sākās jau pulksten 3 no rīta. Iecirkņa komisijai jau laikus bija jāizsūta ceļojošās urnas uz attālāko kolchozu stūriem, kā „Brīvība”, Kārļa Marksa vārdā nosaukto pie vēlētajiem, kuri paši nevar ierasties vēlēšanu iecirknī. Jāizriko automašīnas ar tādu aprēķinu, lai tās ar pirmajiem vēlētajiem pirms pulksten 6 būtu atpakaļ.

Lūk, drīz pēc pulksten 5 organizēti ar automašīnām ierodas lauksaimniecības arteļa „Uzvaras karogs” kolchoznie-

ki. Viņus iecirknī saņem ar maršu. Bet kautri pie biļetenu izsniegšanas telpas durvīm stāv pati pirmā vēlētāja — Kabiles vidusskolas 9. klases audzēkne Velta Ozoliņa. Viņai šodien divkārtī svētki — tieši šodien paliet 18 gadi.

Pulkstenis seši. Komisijas priekšsēdētāja b. Kraukle apsveic pirmos vēlētajus, kuru jau saradies ap 100, un aicina uzsākt balsošanu. Nemitīgi plūst vēlētaji no kolchoziem „Brīvība”, „Grauds”, „Uzvaras karogs”, Kārļa Marksa vārdā nosauktā, Kabiles. Un īsi pirms divpadsmitiem visi

vēlētaji izpildījuši savu pienākumu.

Grūti ir šķirties no Kabiles, jo tik daudz skaistu priekšnesumu ir paredzēts šodien Kabiles tautas namā. Plašā zāles telpa jau no pulksten 7 ir pilna ļaužu. Programa sākas ar filmu, kuru nomaina teatras izrāde A. Sakses „Direktors Žāva” kolchoza „Brīvība” dramatiskā pulciņa iestudējumā. Tad seko dejas, dziesmas...

Jā, Kabilē vēlēšanu diena bija priecīgi un liksmi tautas svētki.

E. Aboltīgs

LAI KUPLĀK ZEL KOLCHOZU DRUVAS

Izvests vairāk kā 3200 tonnas mēslojuma

Pagājušajā gadā lauksaimniecības arteli „Jaunā gvarde” kūtsmēsli lauku mēslošanai nepietika, bet kūdru un saldūdens kaļķus izveda maz. Tas tādēļ, ka daudzi kolchoznieki neticēja, ka šāds mēslojums var celt lauku auglību.

Pienāca rudens. Visi tie lauki, kas bija saņēmuši mēslojumā kaļķus un kūdru, deva lielākas ražas. Kartupeļu ražas ar kūdru mēslošanos laukos pieauga par 5—10 centneriem no hektara. Labāk bija izaudzis āboliņš un citas kultūras.

Redzot šīs vērtīgās kūdras un kaļķu īpašības, šogad kolchoznieki ieplānoja uz kopus laukiem izvest vismaz 3000 tonnas šā mēslojuma.

Marta pirmajās dienās, kad uzsniņa neliels sniegs un pieturējās sals, kolchozā bija noorganizēta kūdras un kaļķu izvešanas talka. Palīgā kolchozniekiem devās Kuldīgas MTS 5. traktoru brigāde ar brigadieru b. Blanku priekšgalā un Saldus MMS ekskavatoristi bb. Blūmnieks un Bumbulītis.

No agra rīta līdz vēlam vakaram Ķepšu ezera krastā lielā ekskavatora kauss irās

bagātīgajos mēslojuma slāņos un dažās minūtēs piepildīja lielās ragavas, kuras, spēcīgu traktoru vilktas, tūdaļ uzsāka ceļojumu uz kolchozu laukiem. Ja pirmajās dienās mēslojumu veda ar 4 traktoriem, tad nākamajās, lai pilnīgāk noslogotu ekskavatoru, talkā ieradās arī Kuldīgas MTS meliorācijas brigades traktoristi bb. Kolesņikovs un Peskops. Melioratoru vadītie lielie dizeldzētraktori S-80 vienā reizē aizveda turpat 8 tonnas, bet dienā viņi aizveda desmit šādu kravu.

Lai apkalpotu šo tehniku, daudz darba bija arī kolchozniekiem. Taču laukkopji strādāja raženi. Ik dienas K. Elbers, A. Ēķis, F. Gulbis, J. Tontegode, F. Jansons, J. Balodis, K. Kesteris, F. Bēris un daudzi citi uz laukiem izkrāva un izklīdēja ap 350—400 t mēslojuma. Lielu palīdzību ne tikai vadot traktorus, bet arī citā darbā viņiem sniedza brīvās maiņas mehanizatori bb. Štobis, Kaltenieks, Sudmalis un citi, kuri gan palīdzēja izkraut mēslojumu, gan paši taisīja traktora ra-

Attēls: mehanizētā mēslojuma iekraušana.

gavas. Pastāvot labvēlīgiem laika apstākļiem, kolchoznieki un mehanizatori strādāja arī svētdienās.

Šā gada ražām bagātīgu mēslojumu—80 t kūdras uz hektara—ir saņēmuši kartupeļu stādījumiem izraudzītie lauki. Pa 40—50 t kaļķu uz hektara ir saņēmuši cukurbiešu

sējai izraudzītie lauki un āboliņa sējumi.

Pavisam šajās dienās kolchoznieki ciešā sadarbībā ar mehanizatoriem uz laukiem ir izveduši 1640 t kūdras, 875 t saldūdens kaļķu un 700 t kūtsmēslu. Mēslojuma izvešana kolchozā turpinās.

A. Siltiņš

Traktoru apkalpo sievietes

Ja vairākos kolchozos valda uzskats, ka mēslojumu vest nav sieviešu darbs, tad kol-

choza „Traktorists” sievietes to apstrīd.

—Kādēļ gan mēs nevaram

Attēls: kolchoznieces izkrauj kūdras kompostu.

vest kūtsmēslus un traktora slēpēs kraut kūdras kompostu, — saka laukkope Marija Borisova. — Ja vienai otrai pilnā dakša ir par smagu, lai krauj, cik spēj. — Mūsu kolchozā valda tāds uzskats, ja jau vīri aizbraukuši uz mežu kokmateriālus sagatavot, tad sievietēm uz krāsns nav ko sēdēt, — saka brigadiere b. Neimane. — Pavasarī jau durvju priekšā, bet tīrumos mēslojuma izvests bija maz, tādēļ nolēmām noorganizēt sieviešu traktoru apkalpes brigādi.

Kolchoza „Traktorists” sievietes tiešām rāda priekšzīmi. Tiesa, kolchozā strādā tikai viens dizeldzētraktors DT-54, bet, lai traktoru pilnīgi noslogotu, ir pagatavotas 3 traktorvilkmes slēpes. Darbs organizēts

tā—kad vienas slēpes piekrauj, otras atrodas ceļā, bet trešās izkrauj, un tā dienā izved ap 80 t kūdras kompostu.

Te gribas atzīmēt, ka, ja agrāk slēpes izkrāva 4 kolchoznieki, tad tagad 3 sievietes Marija Borisova, Anna Šterna un Zenta Jansone tās izkrauj tikpat ātri.

Vairāk nekā desmit vezumus kūtsmēslu no dienas dienā ar zirgiem izved Velta Gailē. Abās kompleksajās brigādēs no dienas dienā mēslojumu izvešanā strādā vairāk nekā 10 sievietes.

Pateicoties šo čaklo kolchoznieču darbam, līdz 10. martam uz kolektīvajiem laukiem bija izvests ap 1500 tonnas mēslojuma.

A. Sudrabs

Visskaistākā dāvana

„Tētiņ, tētiņ, paskaties, ko es pārnesu māmiņai!” kā mazs cīrulēns vidzināja meitenes balss, līdz ko pavērs ārdurvis. Papēmu rokās. Viegla, glīta pašdarināta kārbīņa, zelta mēnestrīšs zilā lodziņā uz vāka.

„Tu pati to pagatavoji?” iejautājās.

„Mēs visi un audzinātāja Krūmiņa... Attāls! Nē—es pati!” Un sīkie pirkstiņi sau-dzīgi atver kārbīņu, izņem gaumīgu kartiņu ar vārdiem:

„Māmiņai sveiciens Sieviešu dienā!”

Gatavošanās Starptautiskajai sieviešu dienai Kuldīgas bērnudārzā sākās jau labu laiku iepriekš. Ļoti daudzpūļu bija audzinātājai, daudz palīdzēja arī bērnu mazās rokas.

...8. marts. Daudz vecāku pulcējās bērnudārza telpās. Klusums. Steidzas kāda audzinātāja, apkopēja. Blakus telpā padīp paklusi bērnu soli. Un tad muzikālā audzinātāja b. Ādamsone piesit pirmos akordus, grupa aiz grupas zālītē iesoļo bērni. Bērnudārza vadītāja b. Kāpostiņa apsveic vecākus un audzinātājus ar Starptautisko sieviešu dienu. Par čaklo darbu nav aizmirstas audzinātājas bb. Ādamsone, Krūmiņa un Krutka, sētniece b. Šmitkova, apkopējas bb. Švīgere un Kozlovskā, izsakot pateicību. „Un tagad mēs pasniegsim dāvanu vecākiem”, saka b. Kāpostiņa, „— bērnu priekšnesumus.”

Skan dziesmas gan latviešu, gan krievu valodā, dejo „zaķiši”, „vāverītes” un „gaiļi”. Deklamācijas nomaina rotaļas un vingrojumus, skan zvaniņi un grabuliņi. Laimīgs un liksms acu priekšā pavīd mazo kolektīvu, kas sniedz vecākiem un audzinātājiem visskaistāko dāvanu—pašu priekšnesumus.

M. Zars

Starptautiskais apskats

Amerikāņu diplomātijas bīstamā spēle

Visa pasaule redz bīstamo spēli, ko pēdējā laikā sākušas Savienotās Valstis jautājumā par Izraēlas karaspēka izvešanu no Egiptes teritorijas. Jau pagājušā gada novembra sākumā Apvienoto Nāciju Organizācija pieprasīja nekavējoties un bez ierunām izvest agresoru karaspēku no Egiptes. Kopš tā laika pagājuši vairāk nekā 4 mēneši. ANO Ģenerālā Asambleja pieņēmusi vēl piecas rezolūcijas, apstiprinot savu prasību.

Ir pilnīgi skaidrs, ka Izraēla šajā gadījumā nav rīkojusies patstāvīgi. Izraēla nebūtu varējusi tā rīkoties, ja to neatbalstītu Amerikas Savienotās Valstis. Tas pilnīgi skaidri izpaužas tiklab ANO Ģenerālajā Asamblejā, apspriežot jautājumu par Izraēlas karaspēka izvešanu no Egiptes,

kā arī ASV un Izraēlas divpusīgo sarunu laikā.

Amerikāņu diplomātijā rīkojās diezgan rupji. No vienas puses, tā visādi uzsvēra Izraēlas „nepiekāpību”, uz ko tā pati bija mudinājusi, bet, no otras puses, iztēloja Savienotās Valstis par „samierinātājiem”. Šīs divkosīgās nostājas iznākums bija Izraēlas ārlietu ministres Meiras un amerikāņu delegāta Lodža runas Ģenerālās Asamblejas sesijā 1. martā. Meira paziņoja, ka Izraēla ir ar mieru izvest savu karaspēku no Gazas un Akabas līča rajona ar noteikumu, ka šo teritoriju „līdz tās turpmākā likteņa noteikšanai” ieņems ANO karaspēks, bet Akabas līcis turklāt vēl tiks internacionālizēts. Lodžs „atbalstīja” šos priekšnoteikumus, jo īstenībā tajos iz-

paūzas amerikāņu plāni šajā rajonā. ASV grib panākt, lai Egiptes teritorijā uz nenoteiktu laiku tiktu atstāti Apvienoto Nāciju spēki, tas ir, lai no Egiptes teritorijas tiktu atšķelti divi svarīgi rajoni—Gazas rajons un Akabas līča rajons.

4. martā, runādams ANO Ģenerālās Asamblejas sēdē, Padomju Savienības pārstāvis A. Sobolevs teica, ka Izraēlas karaspēkam nekavējoties jāatstāj Egiptes teritorija bez jebkādiem priekšnoteikumiem un ka pēc tam nevilcinoties jāizved no Egiptes teritorijas arī viss ANO karaspēks. Nekādu citu lēmumu, kas ANO karaspēku Egiptē padarītu par okupācijas karaspēku, nevar uzskatīt par likumīgu.

Kā 6. martā ziņoja prese, Izraēla sākusī izvest savu karaspēku no Egiptes teritorijas.

Jauna valsts Āfrikā

Apspiesto tautu nacionālās atbrīvošanās kustība guvusi vēl vienu uzvaru. 6. martā

Rietumāfrikā dzima jauna valsts—Gana, kas ietilpst Britu imperijā. Šajā dienā bijušās Anglijas kolonijas Zelta Krasta iedzīvotāji pēc ilgas un neatlaidīgas cīņas ieguva politisku neatkarību. Jaunajā valstī ietilpst arī bijuši angļu aizbildnības teritorija Togo (otrai Togo daļai vēl joprojām tiek liegta neatkarība un to pārvalda Francija).

Savu nosaukumu jaunā valsts ieguvusi no Ganas valsts, kas šajā rajonā pastāvēja līdz XIII gadsimtam. Kolonizatori—sākumā portugāļi, vēlāk angļi—likvidēja šo seno valsti, pārvērdzami to par savu koloniju. Angļi—kakao plantāciju, zelttraktuvju un dimanta raktuvju īpašnieki Zelta Krastā ieguva milzu peļņu.

Tagad Ganā norauti kolonālo spaidu karogi. Pār jauno valsti plīvo nacionālie sarkani—dzeltenie—zaļie karogi ar piecstaru zvaigzni vidū. Ganas teritorijas platība pārsniedz 237 tūkstošus kvadrat-

kilometru, tātad ir apmēram vienāda ar Lielbritānijas platību. Jaunajā valstī ir apmēram 5 miljoni iedzīvotāju.

Ganas tauta saņēmusi smagu mantojumu. Vairums iedzīvotāju ir analfabēti. Ļoti trūkst ārstu, savas tehniskās intelligences. Ekonomikā valda ārzemju monopoli, lielākoties angļu sabiedrības. Taču Ganas tauta ir cieši apņēmies iet jaunu ceļu. „Gana, uz priekšu!”—ar šādu lozungu dzima jaunā valsts.

Ganas valsts ārpolitika, kā norādīja tās premjerministrs Nkruma, balstīsies uz trim principiem—cieņu, mieru un draudzību. „Mēs,—viņš teica,—neiestāsimies nevienā valstu grupā vai politiskā blokā”.

Padomju tauta kvēli apsveic Ganas tautas uzvaru. N. A. Bulgāņina telegramā premjerministram K. Nkrumam kungam jaunajai valstij sirsnīgi novēlēti panākumi un uzplaukums. V. Čarkovs

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU

PĒDĀM

„Kad notiks zootehniskās mācības”

Ar tādu virsrakstu mūsu laikraksta 16. numurā bija ievietots kritisks materiāls par to, ka kolchozā „Uzvaras karogs” vetārsts b. Vilciņš zootehniskās mācības atstājis pašplūsmā.

Tagad saņemta Kabiles MTS direktora b. Staško atbilde, kurā viņš ziņo:

„Lauksaimniecības arteli „Uzvaras karogs” zootehniskās mācības vetārsts Vilciņš ir atsācis un tās notiek regulāri”.

„Kritikas gaisma” palīdzēja

Par to, ka Tūku fabrikas austuves cechā maz vēribas vēlti pirmindnieku godināšanai, bija mūsu laikraksta 24. februāra numurā nodalā „Kritikas gaisma” ievietots kritisks materiāls ar virsrakstu „Skaties un brīnies”.

Nesen fabrikas direktors atbildē redakcijai ziņo, ka kritika atbilst patiesībai, nekārtības novērstas un vainīgie brīdināti.

Nekārtības novērstas

Redakcija saņēma sūdzību par to, ka Basu ciemā nekārtīgi pieņem ādas un vilnu.

Patērētāju biedrību savienības sagādes kantora direktors b. Vīgants raksta, ka nekārtības novērstas un turpmāk Basu ciemā ādas un vilnu pieņems katru pirmdien un sestdienu, bet Turlavā — katru ceturtdienu.

No kultorga darba pieredzes

Kopēja sadarbība — panākumu atslēga

Pēdējā laikā arvien biežāk un biežāk nākas dzirdēt par kolchoza „Imanta” mākslinieciskās pašdarbības kolektīva darbu. Aktīvi darbojas dramatiskais kolektīvs, koris, vīru dubultkvartets. Taču tā tas nebija vienmēr. Agrāk kultūras darbs kolchozā, kā saka, kliboja. Gluži dabīgi rodas jautājums — kā tas panākts?

Jāsaka, ka liela loma kultūras darba uzlabošanā un nostiprināšanā kolchoza kultorgam Žanim Pilēģim. Viņš pazīst visus ciema iedzīvotājus, zina katru centienus. Kad sāka atjaunot panīkušo kori, kultorgs kopā ar Vārmās 7-gadīgās skolas skolotāju b. Andersonu apsprieda, kur jāauz agrāk pazīstami kā labi dziedātāji. Par cik b. Andersons skolā māca dziedāšanu, viņš labi pazina arī tos jauniešus, kuri iepriekšējos gados pabeiguši skolu un var dziedāt kori. Pēc tam parunāja atsevišķi ar katru un vairāki kolchoznieki un pārējie ciema iedzīvotāji labprāt pieteicās dziedāt jauktajā korī. Lūk, ko pastāsta b. Pilēģis par kora organizēšanu:

— Kolchoznieks Bēris jau krietni gados, ģimenes cilvēks. Diez vai patiks staigāt uz kolchoza klubu, vairākas stundas piedalīties mēģinājumos, — domājām. Taču mūsu šaubas izrādījās veltīgas. Biedrs Bēris labprāt dzied kori.

— Tagad nemaz nevaru neierasties mēģinājumos, — saka Bēris, — tūlīt jūtu, ka kaut kā trūkst.

Līdzīgi izsakās arī sakaru

nodaļas priekšnieks b. Miķelsons, kuram līdz klubam jā-mēro turpat 4 kilometri.

— Ja neaiziešu, izjaukšu nodarbības arī pārējiem.

Un b. Miķelsons nav vienīgais, kas pāris reizes nedēļā vakaros mēro vairāku kilometru attālumu. Protams, atgadās arī tādi, kuri biežāk iztrūkst; ar kuriem grūtāk tikt galā.

Gadās arī tā, ka sākumā dažs šaubās par savām spējām, sak, vai tik es varēšu, vai man labi izdosies. Tā bija ar jauniešu Robertu Valdmani, kad viņu uzaicināja piedalīties viencēlienā. Taču jau pirmajā izrādē panākumi bija labi un tagad nekāda „pierunāšana” nav vajadzīga. No tā redzams, ka sākumā jāpalīdz pārvarēt, kā saka, kautrību, neticību savām spējām.

Ne mazāk panākumi atkarīgi no kolchoza valdes atbalsta. Jāatzīst, ka „Imanta” šādas sadarbības netrūkst. Kolchoza priekšsēdētājs b. Zandmans nereti pats daudz ko ierosina, bet valde nav pārāk skopa ar līdzekļiem mākslinieciskās pašdarbības vajadzībām. Kad ierosināja iegādāties klavieres, valdes sēdē atbalstīja šo ierosinājumu un pieņēma pozitīvu lēmumu. Pēc kāda laika, kad vēl klavieres nebija iegādātas, kolchoznieki bb. Ķimene un Blumbergs jau interesējās, kāpēc nav nopirkts. Tieši iniciatīva no kolchoznieku puses veicina sekmīgu darbu. Tā būvbrigades kolchoznieks b. Lācenbergs ierosinājis iegādāt vīru dubultkvartetam vienādu

tērpus. Ierosināts organizēt arī deju kolektīvu. Te nūgan drusku sarežģījumi ar kolektīva vadītāju, bet nav šaubu, ka kopējiem spēkiem atrisinās arī šo jautājumu. Kolchozā kļuvis par „likumu” visus pasākumus kultūras dzīvē apspriest un atrisināt kopīgi.

Tāpat nekādas grūtības nerodas ar nepieciešamo transportu. Valde nekad neliedz automašīnu pašdarbības kolektīva vajadzībām.

Pašreiz dramatiskais kolektīvs beidz sagatavot Švarkina trīscēlienu komediju „Cita bērns”. Otrajā martā notika festivala atskaite koncerts, kurā piedalījās jauktais koris, vīru dubultkvartets, solisti. Uz rajona skati izvirzīja kori ar dziesmām Dārziņa „Minjona”, Melngaila „Senatni” un latviešu tautas dziesmu „Trīs putniņi”. Vīru dubultkvarteta izpildījumā atzina čehu tautas dziesmu „Vecais dārzs”, latviešu tautas dziesmu „Bij man vienas rozes dēļ” un Dalgialova „Aiz ezera līnūs sēja”.

Taču ne tikai māksliniecisko pašdarbību organizē kultorgs. Arī uzskatāmā agitacija labi izveidota. To nu galvenokārt veic b. Pilēģis pats. Lopus novietnēs, kolchoza kantorī regulāri izvieto lopkopēju socialistiskās sacensības rādītājus. Kantorī ir speciāls rādītājs, kur redzams, kā pašdarbības kolektīvu dalībnieki apmeklē nodarbības. Kultorgs b. Pilēģis domā izgatavot arī īpašu albumu, kur parādīs kolchoza saimniecības pakāpenisku augsmi, kā uz atsevišķiem darbiem samazinās izstrādes dienu patēriņš utt.

Z. Zelmenis

PAR AUDZINĀŠANAS TEMĀM

Lielāku atbildību vecākiem bērnu audzināšanā

„...Kādēļ Jānim, Mārtiņam, Raimondam uzvedība skolā ir neciešama un vājas sekmes mācībās?” bija jautājumi, kuru savā referatā vecāku pilnsapulcē centās atrisināt Ēdoles septiņgadīgās skolas mācību daļas vadītāja b. O. Romane.

Kā zināms, skolā bērns pavadā apmēram trešo daļu no visa sava laika; skolā skolotāju uzraudzībā stundās un dažādos pulciņos veidojas un attīstas bērnu zināšanas, iniciatīva, izdoma, biedriskums, draudzība utt. Tādēļ neizprotama ir atsevišķu skolēnu izaicinotā, pret brutālā izturēšanās pret skolotājiem. Kur meklējami cēloņi? Un, lūk, papētot sīkāk skolēnu mājas audzināšanas apstākļus atklājas, ka tā ne vienmēr atbilst un saskaņā ar vispārējajām padomju pedagogijas audzināšanas normām. Piemēram, 5. klases skolnieku Jāni Meškaiti, apdāvinātu zēnu, māte par niecīgāko pārkāpumu nežēlīgi sit. Lai izvairītos no soda, zēns dažas nakts nemaz nepārgul mājās. Ir arī tā: zēns steidzas uz skolu, lai nenokavētu pirmo stundu, bet māte to bar un iebuksnī, aiztur, lai zēns veikālā palīdzētu tai iepirkties. Zēnam klātesot, māte ar viešām dažreiz pārrunā dažādus notikumus skolas dzīvē, nepareizi tos apgaismojot. Tādēļ nav brīnums, ka nākamajās dienās zēns negrib pakļauties disciplīnai.

Bet Jānis klasē nav viens. Bez viņa 5. klasē mācās vēl 31 skolēns, tā kā dažam labam ar vājāku raksturu gribas Jāni atdarināt, pat pārspēt. Un rezultātā mēs sākam runāt par sliktu uzvedību visās klasēs, pat skolā...

Otrs piemērs. Mārtiņam Sproģim māte nopirkuši rokas pulksteni, kuru dēls katru dienu lepni nēsā klasē. Mums nav iebildumu pret dāvanām, taču mātei vajadzēja paaugstināties skolā, vai dēls to īsti pelnījis, jo dažādu nedarbu un pārkāpumu ierosinātais nereti ir viņš, bet palaidņa dižošāns ar rokas pulksteni ne visai pozitīvi ietekmē citus.

Pie kāda secinājuma mēs nonācām vecāku sapulcē? Mātes un tēvus mūsu sabiedrība pilnvarojusi audzināt Dzimtenes nākamos pilsoņus. Tādēļ viņi ir atbildīgi sabiedrības priekšā. Skola un sabiedrība nekādā gadījumā nepieļaus, ka daži vecāki apzināti kropļo savus bērnus, apzināti vai neapzināti nostāda tos pret skolu un skolotājiem.

Vecāki ierosināja noorganizēt arī mūsu rajonā skolu grūti audzināmiem bērniem.

Vecāku sapulcē bija ieraudusies apzinīgāko bērnu — Gudernaņa, Svīlāna, Štolces, Macpānes, Levčenko un citu vecāki. Neieradās Čačis, Sproģis, Miltiņš, Gosis, Smidbergs, un citi, kuru bērnu sekmes un uzvedība ne vienmēr ir teicamas.

K. Rudums

Pircēju konference Kuldīgā

Pagājušās nedēļas nogalē Kuldīgas patērētāju biedrību savienība organizēja pircēju konferenci ar Latvijas PSR patērētāju biedrību savienības pārstāvju piedalīšanos.

Pārskata ziņojumā rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs b. Gulbinskis uzsvēra, ka preču apgrozība aizvadītajā gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, ievērojami palielinājusies. Plašāks un daudzpusīgāks kļuvis arī preču sortiments. Jau ar pirmajām jaunā gada dienām preču apgrozība un to pieveidums rajonā strauji palielinājies, sevišķi pārtikas precēm — makaroniem, konfektiem u. c. Par to liecina šā gada janvāra mēneša preču apgrozības plāns, kas izpildīts par 108 procentiem. Ne sliktāk strādā arī februārī. Taču mūsu tirzniecības darbā ir vēl daudz trūkumu.

— Preču apgrozības ziņā mazsvarīga, bet cilvēka dzīvē pirmās nepieciešamības prece ir maize un tās izstrādājumi. Un tieši maizes kvalitātes un sortimenta ziņā mums līdz šim ir bijušas visvairāk nepatīkšanas, — saka b. Gulbinskis. — Ar šo saspijušo jautājumu esam nodarbojušies daudz. Rudzu miltiem, ko saņemām maizes cepšanai, bija dažādi, kā

kviešu, miežu, auzu un kukuruzas miltu piejaukumi. Nopriecājamies, kad pagājušā gadā decembrī mums paziņoja, ka piejaukumi miltiem un maizei vairs nebūs. Taču gadījās atkal viens bet... Miltus saņemām bez piejaukumiem, tikai rudzu miltu vietā rupji samaltus kviešu miltus.

Maizes jautājumu labvēlīgāk cenšamies atrisināt jau šodien, kad 1. ceturksnim piešķirtie miltu fondi ir tik lieli, ka varēsim turpmāk cept ar pilnu slodzi otrās šķiras kviešu miltu maizi, kā arī trīskārtīgi paplašināt 1. šķiras kviešu miltu maizes izstrādājumu sortimentu. Ar republikānisko organizāciju palīdzību nekavējoties jāuzstāda jauna maizes krāsns ceptuvē, kuras caurlaide diennakti ir 15 tonnas maizes, jo mūsu maiznīcas šodienas jauda ir tikai 8 tonnas.

Mūsu pilsētas maizes ceptuves darbinieki nereti pavirši veic atbildīgo darbu — maizes cepšanu. To rāda fakti, ka lauku maiznīcās no tiem pašiem miltiem, strādājot primitīvos apstākļos, izcep garšīgāku maizi. Nevietā ir aizbildināšanās ar neprašanu vai pieredzes trūkumu. Strādā veci, piedzīvojuši maizes cepēji, bet trūkst vienīgi atbildības sajūtas.

Pagājušā gadā mūsu maizes ceptuves cepa garšīgu klona rupjmaizi. Šogad, tajos pašos apstākļos, vēl ar mazāku piecepumu normu, rupjās klona maizes cepšanu nevaram uzsākt. Iemesls skaidrs — cepjot klona maizi, bez šaubām, būs mazāks maizes izcepums, nedaudz samazināsies arī cepēju izpeļņa, bet toties iedzīvotāji saņems labas kvalitātes rupjo klona maizi. Mēs to prasām tūn, gribot negribot, Kuldīgas patērētāju biedrībai būs jāuzsāk rupjās klona maizes cepšana.

Pelnīti pārmetumi tika izteikti arī attiecībā uz preču sadali Rīgā. Veikalā ir dabūjami audumi uzvalkiem un mēteļiem, bet tanī pat laikā trūkst oderdrēbes. Tas pats ir arī ar zīda audumiem — dabīgā zīda audumu fonds iekrājies, bet mākslīgā trūkst. Pašreiz, kad tuvojas nobeigumam jaunā televizijas torņa būvdarbi, pircēji labprāt vēlas iegādāties televizorus. Tiesa, tie kulturreču veikālā pa pilnam, bet tanī pat laikā nav antenu kabelis utt. Veikalos trūkst arī iesaiņojamā papīra, kas ir kulturalā pircēju apkalpošanā pats elementārākais.

Pēc b. Gulbinska ziņojuma sākās dzīvas debātes. Pircējs b. Šalkonis izteica vēlēšanos

veikalā dabūt arī lielāku izmēra spaiņus līdzšinējo 10 litru spaiņu vietā un arī ūdens sūkņus.

Vairāki pircēji izteica vēlēšanos, lai Kuldīgas apavu veikālā varētu iegādāties arī lielāka izmēra apavus un trikotažas veikālā būtu sieviešu veļas komplekti.

Kāds pircējs pamatoti izteica savu sašutumu par rūpniecības preču atprečošanu, kas dažreiz nonāk līdz galējībām. Lūk, veikālā pievestas šujmašīnas, bet lai viņas iegādātos, nepieciešams nodot olas.

—Tā kā esmu pilsētnieks un man nav nekādu putnu, — turpina sašutais pircējs, — esmu spiests zināmu daudzumu olas iepirkt kolchozu tirgū un pēc tam tās tālāk pārdot patērētāju biedrībai, un tikai tad beidzot varu iegādāties šujmašīnu. Līdzīgi ir arī ar atsevišķiem uzvalku audumiem.

Kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Muļžnieks norādīja, ka lauku veikalos neredz vilnas audumus, žiletes, juntu skaidu naglas, riņķa zāģus.

Atbildot uz pircēju ierosinājumiem un priekšlikumiem runāja LPSR patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētāja vietnieks b. Krūmiņš.

K. Alkonis

Rajona vidusskolu sacensības volejbolā

Sestdien un svētdien BASB „Daugava” sporta namā notika rajona skolu jaunatnes 1957. gada vasaras spartakiāde ietilpstošās sacensības volejbolā. Tānīs piedalījās četras zēnu un piecas meiteņu komandas. Komandas sacentās viena ar otru vienā aplī.

Sacensību pirmajā dienā kā pirmās sacentās abas Kuldīgas 1. vidusskolas meiteņu komandas. Otrās komandas spēlētājas nespēja uzrādīt kaut cik nopietnu pretestību un pļedzīvoja 0:2 (2:15 un 6:15) zaudējumu. Tāds pats liktenis ciņā ar 1. vidusskolas 1. komandu bija Kuldīgas 2. vidusskolas volejbolistēm.

Kuldīgas 1. vidusskolas volejbolisti savā pirmajā spēlē satikās ar 2. vidusskolas pārstāvjiem. Labi spēlējotie 1. vidusskolas volejbolisti spēli uzvar ar 2:0.

1. vidusskolas volejbolisti bez nopietnas pēpūles viegli ar 2:0 uzvarēja Kabilles vidusskolas izlasi. Svētdien sacensību turpinājumā Kuldīgas 2. vidusskolas volejbolisti guva savu vienīgo uzvaru, ar 2:0 uzvarot Kabilles vidusskolas pārstāvjus. Alsungas vidusskolas volejbolisti ar vienādu 2:0 rezultātu pieveica Kabilles un Kuldīgas 2. vidusskolas komandas.

Izšķirošajā ciņā par 1. vietu sacentās Alsungas un Kuldīgas 1. vidusskolas volejbolisti. Uzvarēja 1. vidusskolas volejbolisti ar 2:1. Tādējādi meistarsacīkstēs 1. vietā ierindojās Kuldīgas 1. vidusskolas, 2. vietā — Alsungas un 3. vietā Kuldīgas 2. vidusskolas zēnu komandas.

Kuldīgas 1. vidusskolas 1. meiteņu komanda pārliecinoši ar 2:0 uz-

varēja Alsungas un Kabilles vidusskolas izlases un tādējādi, nezaudējot nevienu setu, kļuva par rajona skolu jaunatnes meistarsacīkšu uzvarētājiem. Pārsteigumu sagādāja tās pašas skolas 11 komanda, kura ar 2:0 uzvarēja Kabilles un Kuldīgas 2. vidusskolas un ar 2:1 Alsungas vidusskolas volejbolistes un tādējādi sacensībā izcīnīja 2. vietu. 3. vietā ierindojās Alsungas vidusskolas pārstāves, kuras ar 2:0 pieveica Kabilles un ar 2:1 Kuldīgas 2. vidusskolas komandas.

Sacensību kopvērtējumā (zēniem un meitenēm) uzvarētāji — Kuldīgas 1. vidusskolas volejbolisti tika apbalvoti ar ceļojošo kausu, 2. vietā ierindojās Alsungas, 3. — Kuldīgas 2. vidusskolas pārstāvji. Speciālas balvas saņēma meistarsacīkšu labākie spēlētāji — Rasma Eida un Ģirts Brūns (abi 1. vidusskolas).

Vāji bija sagatavotas Kabilles vidusskolas zēnu un meiteņu komandas, kuras neizcīnīja nevienu uzvaru.

Sacensību noslēgumā sacentās rajona skolu jaunatnes izlases komanda ar rajona čempioniem — sporta skolas volejbolistiem. Izlases komanda, kura komplektējās no Alsungas un Kuldīgas 1. vidusskolas volejbolistiem, uzrādīt negaidīti labu sniegumu, izrādīja rajona čempioniem ļoti sīvu pretestību. Spēles rezultāts 3:2 sporta skolas volejbolistu labā.

BSS meiteņu komanda ar 3:1 uzvarēja BASB „Daugava” pilsētas padomes komandu.

L. Trumšņš

Ringā jaunatne

Atklātā ringa sacīkstes sestdien BASB „Daugava” sporta namā bija pulcējušas itin kuplu dalībnieku skaitu — 28 bokserus, no kuriem lielākā daļa bija jaunieši. Ja valrums jauno bokseru uzrādīja pieņemamu tehnisko gatavību, tad turpretī dažiem trūka pašas elementārākās zināšanas boksa un skatītājos pamatoti izraisījās pārņemšana — vai šādus nesagatavotus bokserus vajadzēja pīlēt sacensībās.

Interesantākā ciņa notika starp vieglā svara bokseriem J. Pavlovu (1 sporta klase) un Čuvilski

(II sporta klase). Būdami fiziski un tehniski labi sagatavoti, abi bokseri uzsāka ciņu ļoti strauji. Ar minimālu pārsvaru uzvaru pēc punktiem guva Pavlovs.

Kreucis ar redzamu pārsvaru uzvarēja A. Kleinu, Stucis — Skudru, K. Pavlovs — Lipki, Ivanovs — Druku un Maksimovs — Vichmani. Leonovs pēc punktiem uzvarēja Matvejevu, Krānbergs — Leimani, A. Kleins — Liepiņu, Sisins — Čimu, Firsovs — M. Kleinu, Terps — Polli, Skuklins — Mačuleviču, un Lakševics — Radionovu.

J. Ozols

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PAPĒDĀM

(S T A S T S)

(23. turpinājums)

Mašīnu jūs atstājāt pagalmā, paši iegājāt caur tā mājas spārnu durvīm, kur atrodas aptieka, jo te ieeja nakti neatzīst. Uz kāpāt bēniņos, atlaupāt atslēgu un nonācāt astotā stāva kāpnu laukumā. Jūs palikāt pie durvīm, lai novērstu sava uzmanību no ēdamistabas loga, kur, ledams pa dzegu un izspīdēt stiklu bija nokļuvis Basovs. Kad viņš jau atradās istabā, altu suns tam metās virsū. Basovs suni nodūra ar nazi, bet tas paguva viņam sakost roku. Viņš no lekpuses atvēra angļu atslēgu un ielaida jūs. Basova roka bija asiņus, un tās plēja uz parketa. Lai neatstātu pēdas, jūs asiņus uz parketa izberzāt ar zoli. Es pat varu minēt to stundā, kad viss tas notika: divos un četrdesmit minūtes nakti.

Kosovu pilnīgi satrieca tas, ka Severcevs bija tik smalki informēts. Viņš izstāstīja visu. Diemžēl, par bandu viņš nekad nezināja un bija salīstis tikai ar Dmitriju Basovu. Ar šo zādību arī visumā apbeidzās Kosova piedalīšanās bandas nozlegumos.

Jūs man nepateicāt, kādā ceļā pie jums nokļuva pistole, — atgādināja Severcevs.

— Kaut kā nakti es atgriezos mājās... — sāka stāstīt Kosovs.

— Kur jūs pavadījāt nakti?

— Nu, tā... kopā ar vienu pazīstamu meiteni.

— Turpiniet, — teica Severcevs. — Tātad: es esu mājās, bet ar Basovu mēs dzīvojam līdzās. Viņš Vjatkas ielā, bet es pie „Dinamo”. Skatos — tobrīd biju uz Novoslobodskas — preti nāk Mitjka. Kilbo. Pie sienas turas. Palīdzēju viņam nokļūt līdz mājām. Ātro palīdzību pa telefonu izsauca es. Ceļā Mitjka pastāstīja, ka viņš esot mazliet apskādēts, un nodeva man glabāšanā pistoli. Mitjka baidījās, ka varot pārmeķēt viņa māju. Viņš teica, ka pēc pistoles atnākšot kāds no viņa sūtītajiem cilvēkiem. Tie arī tikšot bridināti.

Ar Basovu nevarēja tik viegli tikt galā. Taču Severceva rīcībā bija visas nepieciešamās zināšanas, lai noprotināšana veiktos sekmīgi. Sadomāto leģendu par uzbrukumu Basovam ātri vien satrieca kā nebijušu.

— Klausieties, — Severcevs teica, — mēs veltī šķēzām laiku. Lūkojiet uz sevi paraudzīties no malas: jūs pats par sevi jau esat lietisks pierādījums. Sāksim ar kreiso roku — uz tās palikušas sūņa kodiena pēdas. Starp citu, jums laimējies; cik trūka, ka altu suns būtu pārpīšis veni. Es nemaz nerunāju par to, ka savu nozlegumu esat ierakstījis ar asiņiem uz Lesevu dzīvokļa parketa... Nebūsīm sīkumaini. Tālāk seko labais pēds,

Dzer, kamēr nodzer prātu

— Dzers, kamēr galīgi nodzers prātu, — tā dzird izsakāms kolchoza „Jaunā gvarde” otrās kompleksas brigades kolchozniekus par savu brigadieru Grieti. Kas viņu šā gada 27. februārī redzēja guļam mežmalā blakus pajūgam netālu no ceļa, tam iespāids varēja būt vienīgi tāds.

... Pa ceļu no spirta dedzinātavas strauji uz priekšu drāzās pajūgs ar šķiedreņa mucām.

— Atziet! — reizi pa reizi noklīdzās ratos sēdošie braucēji — brigadieris Grieti un kolchoznieks Kārlis Lēvits. Pajūgs drāzās uz priekšu, bet abi braucēji nedroši klanījās uz priekšu un atpakaļ. Taču drīzi vien no pastāvīgās ligošanās, bet visai rakstam gan no „zālēm”, ko bija leņēmuši velkalā Pelcos, abi kļuva arvien miegaināki un miegaināki, galvas slīga lejup. Un varbūt abi būtu iegrīmuši ciešā miegā, ja pēkšņi pamatīgs grūdiens tēm nebūtu bez maz no ratiem līcis izlidot... Zirgli, savā modībā solodami, bija nogriezušies no ceļa mežā, rati „uzsēdusies” uz celma un stop!...

Protams, ar ārstu ekspertīzes palīdzību netika noteikts, vai abi braucēji tiešām prātu pazaudējuši dzerot, bet prātot, kā tikt līdz kolchozam, viņi nespēja. Nolikās ratiem blakus un gulēja nost. Uz vakara puslī spirta dedzinātavas strādnieks b. Auziņš, garām braucot, alnu leraudzīja. Pamodīnāja lielos „gulētājus” un mēģināja nocelt ratus no celma. Tomēr ar pilnājam mucām tas nebija iespējams. Arī te Grieti ar Lēvitu nemēģināja sevi apgrūtināt ar prātošanu: izlaida šķiedrē zemē un pievakarē abi ar tukšām mucām atgriezās kolchozā.

Kolchoza valdes vīri pret Grieti izturas iecietīgi un mēdz teikt:

— Kad piedzēries, tad piedzēries, bet ja ir skaidrā, tad jau strādā.

Varbūt tas tieša, bet vai tad nekā nevar darīt, lai brigadierī sauktu pie kārtības?

Juris Urķis

Cilvēki ar vainu...

Kur gan visur Anna Freimane nav paspējusi strādāt nedaudz vairāk kā gada laikā.

Šajā attēlā redzam guļošu pilsoni. Tas ir pilsonis Puke,

kas 25. februārī piedzēries gulēja uz ielas. Viņam gan šoreiz palaimējies tikt cauri ar sodu administratīvā kārtā, bet, turpinot pārmērīgo draudzēšanos ar „sīvo”, citreiz iznākums var būt daudz nepatīkamāks.

Andrejs Tolšins, nokļuvis milicijā, nekādi nevarēja sa-

prast savu vainu. Skandalus savā dzīvoklī viņš taču bijas arīkojis arī agrāk, piekāvis sievu un nu uzreiz milicijā. Bet Tolšina dzīvokļa kaimiņi turpretī ir ļoti prēcīgi par jauno dekretu un

apmierināti, ka viņam par sievas piekaušanu un pārējo mājās iedzīvotāju miera traucē-

šanu piespīestas 10 dienas arestā, pavadot tās razīgā darbā.

P. Asums

— E-ē, tas nu gan ir veltīgi, — kritiski izteicās Severcevs. — Iz-

nāks pavisam nepārliecinoši. Psihiski nenormālais jātēlo citādi. Taču Basovs turpināja bolīt acu baltumus un apgalvoja, ka braukšot uz Suchumi.

Un, kaut Severcevs ne mirkli nešaubījās, ka Basovs pilnīgi normāls cilvēks, tomēr atbilstoši pastāvotajam likumam noziedznieku nosūtīja uz pārbaudi speciālā ārstu komisijā. Tur par Basovu vienkārsī pasmējās, jo izlikšanās bija vairāk nekā acīm redzama.

Grūti bija ticēt, ka dlezzgan gudrais un pleredzējušais Basovs varētu cerēt uz ilgāku slimnīcā. Drīzāk viņam bija vajadzīgs, lai novīlclnātu laiku. Lidzīgas tiekšmes bija nomanāmas arī, prātīnot pārējos noziedzniekus. Severcevs sajuta, ka viņa rokās nav galvenie bandas barveži. Kāds cits, daudz spēcīgāks nekā viņi, bandīta, kuram citu noziedznieku vīdū neledragājama autoritāte, vēl atradās brīvībā. Šis fakts arestē-

tajiem salstīja mēles, noteica viņu uzvedību.

Profesionālā intuīcija nevilā Severcevu. Viņa aizdomas apstiprināja jauns fakts. Pēc rita tualetes kriminālmeklēšanas nodaļas iekšējā cietumā dežurants atrada zīmīti. Bija steidzīgi rakstīts uz tramvaja biļetes otrās puses, papīrīņš cieši sarullēts un ielikts ūdens krānā. Acīmredzot, zīmītes autors bija cerējis, ka kāds cits, kuru tik ļoti neapsarga, pa Severcevam nezināmiem ceļiem rakstīto varēs nogādāt ārpusē. Tas patiešām bija izmisīgs mēģinājums likt ko manīt par sevi, jo ilgāk izturēt vairs nebija iespējams.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Pīls. Valentīna Ivana m. Afoņina, dzīv. Kuldīgā, Lēpina ielā Nr. 8, dzīv. 4, ierosinājis laulības šķīšanu pret savu vīru Aleksandru Ivanu D. Afoņinu, dzim. 1922. g.

Lietu izskatīs LPRS Augstākās tiesas Civiltietu tiesas koleģija Rīgā, Lēpina ielā Nr. 34.